

Už cestou k bohnickému kulturáku jsme viděli dvojice a skupinky lidí spěchající ke Krakovu a jiné skupinky od něho zklamaně odcházející. Takže už jsme celkem očekávali to, co nás přesto celkem šokovalo - na pokladně visel nápis "Vyprodáno", což se v dnešní době zrovna nestává. Někteří méně ostřílení jedinci to u vstupních dveří vzdávali a zklamaně odcházeli, ti otrlejší přemlouvali neúprosné pořadatele u vchodu, s šimkovským heslem "Nechci slevu zadarmo". Tady se musím poprvé podívat nad počínáním našich folkových hvězd. Pořadatelé v dobré víře najít ještě pár volných míst v sále se zkusili zeptat pana Plíhala, zdali by posledních pár zoufalců nemohlo alespoň zaujmout místa na zemi, ale tento pokus vyšel naprázdno. Nezbylo nám tedy nic jiného, než prozradit svou novinářskou totožnost a slíbit, že o Krakově napíšeme pěkný článek. Děkujeme tímto krakovským uvaděčkám, že nám vyšly vstříc a přenechaly nám svá místa.

*Terárium varan jde
na rande.*

Publikum bylo velmi různorodé, od několika studentských řad až po pamětníky začátků písničkářské dráhy Karla Plíhala. Všichni se skvěle bavili, protože Plíhal jako tradičně hrál celý koncert jako o život, písnička střídala básničku a básnička písničku, žádné dlouhé prostoje.

*Zdenek:
Po ulici kráčí Zdenek
a je celý od písmenek.
Vpředu, vzadu, prostě hrůza
posrala ho v letu múza.*

Na pódium se Karel Plíhal "vřít" takovou rychlostí, že musel dle vlastních slov chvilku nabrat dech. Byl prý několika přáteli upozorněn, že se "na to pódium courá, jako kdyby se mu tam vůbec nechtělo", takže si na to teď dává pozor a rázně tomu čelí, což má negativní efekt právě v onom vydýchávání během první písničky. To mazaně vyřešil tím, že jako první zařadil instrumentálku.

*V uzavřeném Mitsubishi
chcípily mi v tom hici myši.*

Na úplném začátku koncertu prostřídal téměř všechny rytmy, ze synkopického "Sedí topič u piána" rázem přešel do samby "Velká myš"...

*Opuchlý před hnízdem vosím
říkám si: "Další, prosím".*

Před písničkou "Milý pane Dänikene" podladil obě Éčka na Dé a prohlásil: "A nyní depresivní písňě ..."

*Schwarzenegerova ukolébavka pro děti:
Děti, které nestíhají
donutím svou pěstí: Hají.*

V sérii přídaveků rozezpíval diváky svými nejstaršími hity "Padaly hvězdy" a "Trpaslík Ondřej". Jako úplně poslední skladbu zahrál "Kluziště". Ta dala jméno novému albu, které vyjde v dubnu. (Tato píseň na něm ovšem nebude).

Na závěr bych popřál panu Plíhalovi s trochou závesti ještě hodně takovýchto vyprodaných koncertů.